

Pozorovateľ

To je strašné! Zabudol som si doma tablet! Umrem od nudy. Sedím úplne v poslednej lavici, som naštvaný a tak len pozorujem. Čo tu dnes máme? Už skoro plnú triedu.

V našej triede sme naozaj rôzni. Dievčatá nebudem spomínať, lebo tie sa mi zdajú úplne rovnaké. Všetky majú dlhé vlasy, domáce úlohy, piskľavý hlas a sú veľmi farebné. Chalani sú lepší. Každý má iné čierne tričko.

Hneď si všimnete, že dvaja sú úplne iní aj v inom. Síce sa volajú Tomáš a Martin, ale ich priezvisko už slovenské vôbec nie je. Zvláštne je, že aj keď sú rovnako starí, Tomáš je Martinovým ujom. Nikto sa im nevysmieva, aj keď majú šikmé oči a čudné účesy, lebo sa učia dobre.

S Maťom sa kamaráti Alan. Má dlhé vlasy ako baba a každú prestávku lozí za staršími do vedľajších tried. Učia ho nadávať a strieľajú si z neho, ale on to nevie a myslí si o sebe, že je niečo viac, lebo sa kamaráti so staršími. Neučí sa veľmi dobre, ale je namyslený. Občas sa vyťahuje a občas vyťahne sako.

S Tomášom zas sedí Andrej. Ten sa vždy rozplače, keď dostane zlú známku. Stále chodí žalovať triednej, keď sa naháňame.

Naháňam sa väčšinou ja, Eugen a Michal. Minule som spadol na Eugena a bolela ho ruka. Ja padám riadne. Mám osemdesiat kíl. Eugen sa nehneval, ale Andrej to našaloval a hnevala sa triedna. A potom jeho mama. A potom pani riaditeľka. A nakoniec moja mama.

Môj najlepší kamoš je Paťo. Sedíme v jednej lavici. Je to dobrý žiak a stále sa len ticho hrá s mobilom. Raz ho Eugen začal len tak biť plastovou fľaškou po hlave. Musel som ho obrániť. Ja som nešiel žalovať a Eugenovi som ukázal, čo sme sa učili na tréningu boxu. Odvtedy dá Paťovi aj mne pokoj. Keďže Andrej tiež nežaloval, lebo to zmeškal, mal črevnú chrípku, nehnevali sa ani triedna, ani mamy, ani pani riaditeľka.

Minule sme sa zas naháňali a ja som pritom zhodil Eugenovi bundu zo stoličky. Aj som mu ju zdvihol, ale Eugen šiel dozadu a začal nám všetkým náročky zhadzovať bundy z vešiakov.

Andrej už nemal „črevotoča“ a žaloval triednej.

Eugen si myslel, že to bol Robo. On sa nikdy nenaháňa, nežaluje, len ticho sedí a kreslí si. Eugen mu začal nadávať, že je ružová blondínka, lebo Robo má skoro biele vlasy aj chlpy, aj tie nad očami. Robo na neho vyskočil a sotil ho. Andrej si to nahral na mobil a ukázal to triednej. Zas sa na nás hnevala. Ale poznámku dostal len Robo, lebo Eugenove nadávky Andrej nenahral.

Eugen stále provokuje. Berie dievčatám pastelky a hádže ich o stenu. Potom pištia. Vymýšľa nám prezývky a potom sa nám vysmieva.

Minule sedel pred hodinou v telocvični na koze, a keď som šiel okolo, tak ma kopol. Zachytil sa ale nejako o moju tašku, ja som šiel ďalej a on spadol a povedal, že som ho ja stiahol z kozy. Ja si ale kozy vôbec nevšímam. Ostatní to videli a povedali pravdu. Nehneval sa nikto. Až na Eugenovu mamu.

Triedna povedala, aby sme ho ignorovali, ale to sa nedá. Je ťažké si ho nevšimáť, lebo stále dolieza, ale nikto sa s ním nechce kamarátiť. Aj sedí sám v lavici.

Takíto sme my chalani v našej triede.

Triedna povedala, že nás bude o jedného menej.

Eugenova mama sa rozhodla, že dá Eugena na inú školu, lebo mu vraj stále všetci robíme zle.

Andrej chcel žalovať, že to nie je pravda. Nemal komu 😊

Adam Martiška, 14-ročný

III. miesto v kategórii II. A

Gymnázium Topoľčany, Ul. 17. novembra 1180, 95501 Topoľčany